

valgsarbejde, men vi er overvejende positive over for forslaget.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg var lige ved at skulle til at nærlæse forslaget én gang til, for da jeg hørte fru Tove Fergos begejstring, tænkte jeg: Hvorfor kan jeg ikke rumme en sådan begejstring? Det burde jeg jo gøre som medlem af et godt EU-parti. Men jeg synes da også, at det, der er kommet ud af det, er glimrende. For jeg kan huske første gang, det kom op, og vi var nødt til at følge de der sager, der blev anlagt ved EF-Domstolen, meget nøje. Dengang var vi jo sådan lidt bekymrede for, hvad det kunne være for varer og tjenesteydelser, vi så skulle udveksle. Ville det blive dyrt? Ville de komme stormende alle sammen, osv.?

Det viser sig jo så at have fundet et meget rimeligt leje. Jeg synes, det er ganske glimrende, som man fra regeringen har defineret det. Selvfølgelig kan vi da så spørge til, om der har været andre definitioner i andre EU-lande af det, som er blevet resultatet af dommen. Men jeg vil da for mit vedkommende sørge for, at det får en let gang igennem Tinget, og det samme skulle jeg hilse og sige fra Kristeligt Folkeparti.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Ikke overraskende gælder EU-retten bestemmelser om varernes og tjenesteydelseernes fri bevægelighed også inden for sygesikringslovens område. I konsekvens heraf skal der nu gives en hjemmel for sundhedsministeren til at fastsætte regler om tilskud til nærmere afgrænsede varer og tjenesteydelser, der købes eller leveres i andre EU-lande m.fl.

Efter den gældende sygesikringslov kan der ikke ydes sådan et tilskud til varer og tjenesteydelser, der er købt eller leveret uden for Danmark med få undtagelser, nemlig lægemidler indkøbt i et andet nordisk land og tilskud til sygehjælp efter reglerne om den offentlige sygesikring.

Lovforslaget bringer lov om offentlig sygesikring i overensstemmelse med EU-retten, og det er vi jo nødt til. Det ville være svært at have indvendinger herimod.

Lovforslaget betyder imidlertid også, at den gældende adgang i sygesikringsloven til at opnå tilskud ved indkøb af lægemidler i et andet nordisk land af konkurrencemæssige grunde ophæves, fordi det ikke er tanken med lovændringen at åbne vidt op for tilskud til lægemidler købt i udlandet.

Her er en national interesse i at kunne følge forbrugsudviklingen, så her ligger nogle almene hensyn, der efter Det Radikale Venstres opfattelse helt berettiget bør begrænse EU-retten bestemmelser om varer og tjenesteydelse fri bevægelighed. På den baggrund kan Det Radikale Venstre støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Jeg synes, jeg hørte fru Inger Marie Bruun-Vierø sige, at vi var nødt til at ændre loven for at være i harmoni og overensstemmelse med EU-retten. Jeg håber, jeg hørte galt. Det var da sådan en underlig defensiv indstilling at have til det. Jeg tænker på, hvor mange københavnere som tager over til Sverige for at få tandbehandling, for det er meget billigere. Nu får de så mulighed for at få deres sygesikrings-tilskud med. Jeg kan slet ikke forstå den defensive holdning.

Det er da smadder godt. Det er folkeligt. Endelig er der noget, borgerne kan have glæde af, som de kan mærke i deres hverdag. Københavnerne og sjællænderne kan nu i endnu højere grad tage over til Sverige og få en måske bedre tandbehandling, men i hvert fald billigere end her. Det er også derfor, Tandlægeforeningen i deres høringssvar er vældig, vældig betænkelig ved det her forslag. Så jeg håber, at det var en fejltænkning, og ved nærmere eftertanke så kan Det Radikale Venstre vel også se, at det her virkelig er godt for borgerne.

Søren Kolstrup (EL):

Da vores sundhedspolitiske ordfører, hr. Frank Aaen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne tilkendegive Enhedslistens holdning til det fremlagte forslag. Jeg kan meddele, at vi er imod forslaget. Vi vil stemme imod det.

Denne lovændring i dansk sygesikringslov er en konsekvens af EF-Domstolens afgørelse i et par sager om køb af henholdsvis briller og tandlægebehandling i et andet EU-land. Domstolsafgørelserne rykker grænserne for, hvornår social- og sundhedsydelser skal kunne flyde frit i Unionen.

De to domme er præjudicielle afgørelser, der udvider Traktatens beføjelser. Det er med andre ord ikke EU-landenes regeringer på en regeringskonference, der har udvidet Traktaten. Perspektivet i domstolsbeslutningerne kan betyde, at retten til at bruge et offentligt tilskud i et andet EU-land også vil kunne komme til at